

Puig Peric

A cavall de l'Alta Cerdanya i el Capcir, entre l'estany de la Bollosa i els de Camporells, destaquen dos pics d'aspecte amable però que fan guanyar-se amb esforç el premi de coronar-los i gaudir de la dilatada perspectiva que hom domina des del seu cim: el Puig Peric i el Petit Peric.

Força coneguts pels excursionistes els hi treu però protagonisme tenir un veí tant popular com és el Carlit. Hi podem accedir per diversos punts: a ponent per l'Estany Blau, al nord pels de Camporells i també per diversos itineraris des de migdia.

Segueixen dues ressenyes d'ascensions hivernals, una pel vessant nord i l'altre per migdia.

Pels estanys de Camporells

Distància	6 km
Desnivell acumulat	631 m.
Nivell de dificultat	Moderat
Data	13 d'abril de 2014
Cartografia	IGN Carte de randonnée Font-Romeu/Capcir (1:25000) 2249ET
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6621253

Ascensió hivernal pel vessant nord.

L'itinerari i el nivell de dificultat dependran molt de l'estat i condicions d'innivació. En el nostre cas, amb poca neu a les pales i a la carena, va resultar moderat: solament ens van caldre curtes i senzilles grimpades exemptes de compromís i, pel que fa a l'equip, raquetes fins a la falda i grampons al Puig Peric, que vàrem descalçar-nos pel Petit.

Però en altres condicions serà aconsellable escollir diferent itinerari, corda i piolet. El que considerem més segur és el de l'aresta NE del Petit Peric (per on vàrem baixar). El coll i especialment d'aquí al cim, poden resultar trams delicats.

Una alternativa, directa al cim, és la canal N (PD+, 45°).

Resulta obvi remarcar que, amb neu, no hem seguit exactament el camí d'estiu.

La llarga aproximació pot requerir, com en el nostre cas, pernoctar al refugi de Camporells.

Accés

Des de La Guingueta d'Ix (Bourg-Madame) ens cal prendre la N116 vers Mont Lluís. A la rotonda desviar-nos a l'esquerra per la D118 i seguir-la en direcció a Matamala i Formiguera (Formiguères). A l'entrada d'aquesta darrera població prenem a mà esquerra la carretera que mena a la seva estació d'esquí. Deixem el vehicle a l'aparcament.

A peu des de l'estació d'esquí de Formiguera al refugi de Camporells per la Serra de Mauri. Amb l'estació oberta es pot pujar al telecadira de la Calmasella (horari restringit, consulteu-lo). Temps de 2h 45' a 3h. Itinerari recomanat: Estanys de Camporells.

El telecadira no funciona amb l'estació tancada (afegiu-hi 1h més). Itinerari recomanat: Refugi de Camporells.

Retorn entre 2h 30' i 2h 45' (no hi ha opció a baixar pel telecadira).

Itinerari alternatiu per la Vall de Galba (més llarg). El de la Lladura no resulta aconsellable en hivernal.

Refugi de Camporells (2250m)

Guardat. 20 places. Cal reserva (0682129922).

Revoltem l'estany del Mig pel N (si és prou glaçat podem passar-hi pel mig) i marxem vers W per lloms de pendent entre suau i moderat. Anem girant a SW en direcció a la base de l'evident esperó NE del Petit Peric.

Base de l'aresta NE (2350m)

Deixem les raquetes en aquest punt des de on podem optar a pujar per l'esperó. Ens calcem els grampons i continuem vers el SW per terreny planer.

A l'alçada del coll entre els dos Peric, si pretenem pujar per la canal N, ens caldrà continuar 450m al W fins a la seva base.

Ens enfilem fent llaçades en direcció al coll. Fort pendent per terreny pedregós. Més pedregós com més amunt.

Coll (2615m)

Entre el Puig Peric i el Petit Peric. Pugem al primer per terreny mix i costerut, propers a l'ampla aresta (dreta en el sentit de la marxa), esquivant la pala (esquerra) que baixa directa del cim. És mes o menys el camí d'estiu. Curtes i fàcils grimpades, incòmodes pels grampons.

Puig Peric (2810m)

Bona panoràmica de 360° de la que en sobresurt el massís del Carlit al SW.

Baixem pel mateix camí fins al coll on dessem els grampons: la carena del petit Peric no està gens innivada. Pendent moderat fins al seu cim per camí ben definit.

Petit Peric (2690m)

El seus veïns li eclipsen bona part de la vista cap a ponent. L'aresta NE és molt evident des del cim i, a més, hi ha camí fressat. El seguim de baixada esquivant algunes congestes, tot deixant a mà dreta els esperons rocallosos, passat el darrer dels quals, l'abandonem anant a l'esquerra per una llesca mig pedregosa, mig herbada, per tal d'adreçar-nos directament al punt on recuperem les raquetes. Desfent el camí, retornem al refugi.

Puig Peric per l'aresta SE

Distància	18,3 km
Desnivell acumulat	1200m.
Nivell de dificultat	Difícil
Data	3 de maig de 2008
Cartografia	IGN Carte de randonnée Font-Romeu/Capcir (1:25000) 2249ET
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=166754

Hivernal des de l'estany de la Bollosa.

El recorregut és apte per a raquetes, malgrat que hi haurà trams on caldrà penjar-les a la motxilla i calçar-se els grampons.

La progressió per l'aresta SE té trams aeris i de grimpada. Unit a la llargària i el desnivell, ens ha fet qualificar-la com de dificultat entre mitjana i alta. Ara be: és elegant i entretinguda. I, amb neu, és tant o més segura que la que puja per la coma de la Llosa cap al coll.

Com a hivernal cal tenir en compte que haurem de deixar el vehicle a l'aparcament del Pla dels Avellans, a una hora de camí de la presa de la Bollosa. Si l'estany és prou glaçat, podem creuar-lo pel mig i això ens estalviarà ben be una hora. El recorregut és llarg i poques les hores de llum. Una bona opció és pernoctar al refugi del Carlit (CAF), a peu de presa.

Accés

Des de La Guingueta d'Ix (Bourg-Madame) ens cal prendre la N116 vers Mont Lluís. A la rotonda ens desviem a l'esquerra per la D118 en direcció als Angles, La Llagona, Matamala,... Ben aviat la deixem per prendre a l'esquerra la D60, fins al Pla dels Avellans (barrera) on ens cal deixar el vehicle i continuar una hora a peu per aquesta carretera fins a l'alçada de la Presa de La Bollosa.

Presa de l'Estany de la Bollosa (2.012 m.)

Comencem a caminar en direcció nord pel marge dret del llac (riba de ponent) seguint un corriol ben fressat i senyalitzat com a GR 10 (rètol indicador). Camí en general planer però amb força alts i baixos que segueix proper a l'estany per dins d'un bosc de pi negre, travessant (a gual) diversos torrents que s'escolen dels llacs de la falda del Carlit. Quan estem a punt d'abastar l'extrem nord de l'estany, trobem una cruïlla.

Cruïlla (2037m)

Rètol indicador. Hi conflueixen diversos itineraris (1). El GR 10 i el de la Volta del Carlit que hem seguit fins aquí i també el de la Volta del Capcir (senyals grocs i vermells). Tots marxen per un corriol a l'esquerra, el GR 10 i el de la volta del Carlit seguiran a mestral (NO) per la Coma de la Grava. El de la Volta del Capcir aviat girarà a llevant per anar a creuar la Tet pel pontarró que porta el nom de Maurice Marty. Però nosaltres preferim seguir pel de la dreta, vers gregal (NE) anant a buscar l'extrem més septentrional de l'estany i després girar al nord fins abastar el pontarró. Hem comprovat a la pràctica que és més curt i és per on encara hi ha dibuixat el GR als mapes. (2)

Pontarró Maurice Marty (2.033m)

Fins aquí hem transitat per camí planer. De la vora del riu comencem a enfilar-nos ver els nord en moderat pendent. Deixem que el GR de la Volta del Capcir marxi a mà dreta (rètol). Per aquí retornarem. Nosaltres prenem el corriol sense senyalització que marxa vers mestral (NO) anant guanyant alçada entremig de bosc esclarissat, fins a l'alçada d'un collet (2.190 m) que queda a pocs metres mà dreta. Des d'aquí podem divisar a sol ixent l'Estany de l'Esparver.

Continuem pujant en la mateixa direcció per camí fressat que guanya pendent. Una gran fita ens assenyala que anem en bona direcció i l'inici de la coma de l'Estany Blau (al mapa de l'IGN Coma de la Llosa occidental). Tenim una bona perspectiva de la Bullosa i la Coma de la Grava, amb el puig del mateix nom. El Peric encara ens queda amagat.

Aviat el camí es fa més planer fins atènyer un precari refugi metàl·lic

Refugi metàl·lic (2267m)

D'un llampant color verd. Des d'aquí ja podem observar al nord el Puig Peric i la seva aresta SE per la que ens hi enfilarem. El camí continua vers el nord pel marge esquerra de la Coma de l'Estany Blau, per entremig de la que s'hi escola el rec que recull l'aigua del sistema lacustre del circ que formen el propi Peric, el Puig de la Cometa d'Espanya i el de la Portella Gran. Si el seguíssim ens menaria fins a l'Estany Blau i la Portella Gran.

Però nosaltres marxem a la dreta, sense camí, per entremig de prats i pastures, també vers el nord, però lleugerament a mestral (NE) en direcció a un coll molt evident que podem veure a sota i a migdia, del darrer contrafort de l'aresta SE del Puig Peric .

Coll sota l'aresta SE (2366m)

Quan l'abastem trobem unes fites senyalant un corriol poc fressat que, en fort pendent, ens deixa a sobre del primer dels tres esperons rocallosos (2480m). Després davallarem lleugerament per emprendre el segon (2610m) i el tercer (2660m) passat el qual ja solament ens resta l'esforç final.

Tot aquest tram d'aresta és força rocallós (esquistos) i fa que en alguns punts el corriol es desdibuixi. A banda de les fites també hi ha senyals de pintura (vermell

sobre blanc) que ens ajudaran a orientar-nos-hi. Però es tracta bàsicament se seguir el fil carener, més aviat decantats pel vessant ponentí. En cas de dubte millor decantar-nos a ponent.

Té alguns trams aeris i ens caldrà grimpar bona estona. Però és entretingut i fa (al nostre parer) la pujada menys feixuga. Anirem gaudint, sobretot als collets on podem relaxar l'atenció, de bones vistes tant sobre un costat com l'altre.

Puig Peric (2810m).

Ampli, planer i en fa dos. Havia estat coronat per una creu amb una marededéu. També hi ha una bústia. La perspectiva és molt bona. De sol ixent i seguint les busques del rellotge albirem: El Petit Peric, el Puig del Pam i la Serra de Madres, el Canigó, el Roc d'Aude, tot el cordal que va d'Ulldeter al Puigmal, l'Estany de la Bollosa, el Puigllançada, la Tossa d'Alp, el Moixeró i al darrera, l'Ensija. A penes treu el nas el Cadí tapat pel massís del Carlit (Coll Roig, Pica del Carlit, Carlit de Baix). A ponent el Coma d'Or i el Puigpedrós de Lanós. Als nostres peus el circ de l'Estany Blau sota el Puig de la Grava i el de la Cometa d'Espanya. Després la munió de cims que coronen les Valls d'Andorra, l'Arièja i fins el Pallars, impossibles de destriar. Però destaquem a la llunyania de l'horitzó la Pica d'Estats. Vers el nord i ben propers, el Puig de la Portella Gran i el de Camporreus. Més enllà el Pic de Baixollada, el de la Tribuna i el del Ginebre. També al nord, però als nostres peus, la Muntanyeta, els Estanys de Camporeus i la Serra de Mauri.

Per baixar al coll tenim dues opcions. Amb bona neu pel corredor a mà dreta. O pel rocam (força descompost), per on transita el camí d'estiu. Abastem la base del corredor propera al coll.

Coll entre els Peric (2609).

És fàcil enfilarse des d'aquí al Petit Peric i després baixar pel seu llarg llom. Però ho fem per la Coma (oriental) de la Llosa. Al capdavant els pins quasi no ens deixen albirar l'estany del mateix nom que tenim en direcció a migdia. Hi ha camí fressat, malgrat que amb la neu en perdem al rastre sovint. Passem a llevant de l'estany, pel seu marge esquerre.

Estany de la Llosa (2239m).

Seguim pel seu desguàs vers xaloc (SE) (3) el Rec del Puig Peric, pel marge esquerre, fins a la Cabana de la Balmeta.

Cabana de la Balmeta (2116m)

Refugi pastoral que resta tancat on retrobem el GR de la Volta del Capcir.

Vers ponent primer i després virant 90º a migdia, anem davallant en moderat pendent. Atenyem una cruïlla

Cruïlla (2087m)

Rètol indicador. Deixem a l'esquerra el sender que volta el Roc d'Aude i baixem a buscar de nou el Rec del Puig Peric, el creuem (4) i abastem el pontarró sobre la Tet i la cruïlla del GR 10, que seguim vora l'estany, pel mateix camí de l'anada.

- (1) A l'hivern, si el glaç de l'estany té prou consistència, és possible creuar-lo pel mig estalviant-nos ben bé una hora entre anada i tornada.
- (2) Amb bona neu podem estalviar-nos passar pel pontarró i fer drecera seguint un tram de GR 10 i anant a creuar per sobre els meandres que fa la Tet al final de la Coma de la Grava, per anar a buscar el camí en qualsevol punt entre el pontarró i el coll de l'Estany de l'Esparver.
- (3) Podem escurçar l'itinerari marxant en direcció a l'Estany de l'Esparver.

(4) Hi havia una palanca per creuar el rec, però l'aigua se l'havia emportada barranc avall (maig 2008). Ens va caldre travessar-lo a gual, més a migdia. A la primavera pot portar força cabal i corrent.